

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 41 1 P 010016 22 Gž
Zenica, 14.10.2022. godine

Kantonalni sud u Zenici, građansko vijeće sudija: Nina Makivić, predsjednica vijeća, Albisa Kapić i Jasmina Begović Devović, članice vijeća u pravnoj stvari tužioca Z. D., ..., općina O., kojeg zastupa punomoćnik Burić Mensud, advokatu, ulica Oruča broj: 24. u Visokom, protiv tužene Federacija Bosne i Hercegovine Federalno ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva, koju zastupa Federalno pravobranilaštvo, ulica Marka Marulića broj: 2. u Sarajevu, radi utvrđenja i uknjižbe vlasništva, vrijednost spora 7.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužene izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Visokom Odjeljenje u Olovu, broj: 41 1 P 010016 20 P od 25.07.2022. godine u sjednici vijeća, od dana 14.10.2022. godine, donio je:

PRESUDA

Žalba se odbija, presuda broj: 41 1 P 010016 20 P od 25.07.2022. godine, potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda, stav prvi i drugi izreke, usvojen je tužbeni zahtjev, koji glasi, citat: „Utvrdjuje se da je tužitelj D. Z., sin I., JMB: ..., stekao vlasništvo na nekretninama označenim kao parcela broj: k.č. 2444/1 zv. Dolovi, šuma 3. klase, površine 4871 m², parcela broj: k.č. 2445 zv. Dolovi, šuma 3. klase, površine 2433 m² i parcela broj: k.č. 2446/1 zv. Dolovi, livada 5. klase površine 7667 m² upisanim u ZK uložak broj: 1124, k.o. O., a na osnovu ugovora o kupoprodaji nekretnina od 13.08.2004. godine, ovjerenog kod Općinskog suda u Visokom – Odjeljenje u Olovu pod brojem Ov. 156/2004 od dana 13.08.2004. godine.

Tužena je dužna priznati i trpjeti da se na osnovu ove presude naznačene nekretnine u javnim knjigama o nepokretnostima, u zemljišnoj knjizi Zemljišnoknjižnog ureda Općinskog suda u Visokom - Odjeljenje u Olovu i katastru Službe za ekonomske poslove Općine Olovo, otpišu sa tužene i uknjiže u korist tužitelja sa dijelom od 1/1 nekretnina, a u roku od 30 dana od pravosnažnosti ove presude.“

Stavom trećim izreke, obavezana je tužena da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.179,50 KM, u roku od trideset dana.

Protiv navedene presude, tužena je blagovremeno izjavila žalbu, kojom je osporava zbog povreda odredbi parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži. U pretežnom dijelu žalitelj ponavlja prigovore iz prvostepenog postupka, odnosno da je sporno zemljište po strukturi šuma pa da se na istom nije moglo steći pravo vlasništva održajem te da je takav promet izričito zabranjen Zakonom o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom i odlukom Visokog predstavnika od 12.04.2022. godine.

U odgovoru na žalbu, ovom sudu dostavljen saglasno odredbama člana 214. i člana 236. Zakona o parničnom postupku, tužilac je osporio navode tužene.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga iz žalbe i ex offo u skladu sa odredbama člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio da:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev za utvrđenje da je tužilac, na osnovu ugovora o kupoprodaji nekretnina od 13.08.2004. godine, Ov. 156/2004 od dana 13.08.2004. godine, stekao pravo vlasništva na nekretninama označenim sa k.č. broj: 2444/1 „Dolovi“, šuma treće klase, površine 4871 m², k.č. broj: 2445 „Dolovi“ šuma treće klase, površine 2433 m² i k.č. broj: 2446/1 „Dolovi“ livada pete klase površine 7667 m² upisanim u zemljišno knjižni uložak broj: 1124, k.o. O., te da je slijedom navedenog utvrđenja tuženi to dužna priznati te da se tužilac uknjiži kao vlasnik u Zemljišno knjižnom uredu Općinskog suda u Visokom Odjeljenju u Olovu i u katastru Službe za ekonomske poslove Općine Olovo, odnosno otpišu sa tužene i upišu na tužioca.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda, do kojeg je došao na temelju provedenih dokaza i nakon njihove savjesne i brižljive ocjene i to svakog posebno i svih zajedno, koje ima potvrdu u stanju spisa proizlazi da parcele označene sa k.č. broj: 947/16, 947/27, 947/28, 947/29 i 947/05 k.o. starog premjera B., po novom premjeru odgovaraju parcelama označenim sa k.č. broj: 2444/1, 2445 i 2446/1 „Dolovi“ iz z.k. uložka broj: 1124. k.o. O., te da je površina predmetnih parcela označenih po novom i po starom premjeru identična i ta je kao vlasnik uknjižena Bosna i Hercegovina Federacija Bosne i Hercegovine, a prethodno su bile uknjižene kao vlasništvo i posjed T. Đ., prednika prodavaca. Tužilac je spornu nekretninu kupio od ranijeg vlasnika (ugovora brojem Ov. I 156/2004 od dana 13.08.2004. godine) i da je kao kupac izvršio uplatu poreza na promet kupljenih nekretnina. Prema nalazu i mišljenju vještaka geodetske struke, koji je prvostepeni sud prihvatio objektivnim i stručnim, parcele novog premjera su, obilježene i formirane u postupku avio-snimanja, a u postupku izlaganja na javni uvid podataka o nekretninama i upisa prava na nekretninama za k.o. O. su upisane na ime D.P. Stupčanica Olovo kao uzurpacija, jer je u postupku izlaganja, preklapom planova, utvrđeno da iste odgovaraju k.č. broj 947/16, 947/27, 947/28 i 947/105 k.o. B. starog premjera koje su upisane u z.k. uložak broj: 67 kao Opštenarodna imovina sa dijelom 1/1 i u z.k. uložak broj: 426 kao Društvena svojina sa pravom raspolaganja u korist ŠIPAD Romanija Sokolac, OOUR

Šumarstvo Olovo da bi iste dana 07.09.2009.godine (član 44. stav 2 Zakona o šumama) bile uknjižene kao vlasništvo tuženog.

Suprotno žalbenim navodima, iz stanja spisa i osporene presude proizlazi da se tužbenim zahtjevom ne traži utvrđenje sticanja prava vlasništva održajem, već utvrđenje da je tužilac kupoprodajom stekao pravo vlasništva i slijedom tog utvrđenja takva uknjižba u zemljišnu knjigu, koju nije ishodio, a ishodio je upis u katastru i u posjedu je predmetnih nekretnina. Slijedom navedenog neosnovani su u žalbi ponovljeni prigovori nedostatka stvarne, pasivne, legitimacije, ne dopuštenosti i neblagovremenosti predmetne tužbe i to iz razloga koje je u obrazloženju naveo prvostepeni sud. Označene razloge ovaj sud cijeni jasnim, dostatnim i pravilnim, pa ih je nepotrebno ponavljati, a žalitelj se na njih upućuje.

Isto se odnosi i na navodnu krivicu tužioca za ne provođenje ugovora o kupoprodaji u kupoprodaji i slijedom istog uknjižbu spornih nekretnina u zemljišnu knjigu, strana dvanaesta obrazloženja pobijane presude.

Ne može se prihvatiti žalbena tvrdnja da je izostala ocjena provedenih dokaza u skladu sa odredbama iz člana 8. Zakona o parničnom postupku i da obrazloženje pobijane odluke nije sačinjeno u skladu sa odredbama člana 191. stav 4. istog zakona, jer iz stanja spisa i osporene odluke (obrazloženje) proizlazi suprotno, da je prvostepeni sud dao ocjenu provedenih dokaza, tako što je provedene dokaze cijenio savjesno i brižljivo i to svaki pojedinačno i sve zajedno, kako mu nalažu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku.

Obrazloženje osporene presude je prema ocjeni ovog suda zadovoljavajuće, odnosno dostatno da bi se moglo smatrati usklađenim sa odredbom člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku. Pored navedenog, osporena presuda može se smatrati obrazloženom u smislu ostvarenja prava stranke (pravo na obrazloženu odluku) zaštićenog odredbama člana 2. stav 3. tačka e. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. Naime obrazloženje pobijane presude sadrži zadovoljavajuće, jasne i potpune razloge iz kojih je moguće zaključiti da je prvostepeni sud donoseći pobijanu presudu cijenio sve argumente tužioca i tuženog koji su od uticaja za donošenje zakonite i pravilne odluke, kao i relevantne materijalno pravne propise. Dakle razlozi navedeni u obrazloženju prvostepene presude i izreka su u skladu, tako da su razlozi za donošenje konkretne odluke logični i jasni u tolikoj mjeri da se iz njih može zaključiti zašto je odluka takva kakva je navedena u izreci, vidjeti, AP-163/09 Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, donesena na sjednici vijeća od pet sudija dana 27.06.2012. godine.

Iz prethodno obrazloženog proizlazi da nisu ostvareni žalbeni razlozi povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kao ni pogrešne primjene materijalnog prava, za koji se, kako je naveden u žalbi (strana četvrta) može smatrati i da je paušalan. Dakle, suprotno žalbenim tvrdnjama, tužilac je dokazao (član 7. stav 1. , član 123. stav 1. i član 126. Zakona o parničnom postupku) da je njegov tužbeni zahtjev osnovan i to iz razloga koje je u osporenoj naveo prvostepeni sud (od devete do trinaeste strane obrazloženja), kao i iz razloga navedenih u obrazloženju ove presude.

Dakle, suprotno žalbenim navodima, prvostepeni sud je, donoseći osporenu presudu, potpuno i pravilno utvrdio sve relevantne činjenice vezane za tužbeni zahtjev, na koje je pravilno primijenio materijalno pravo i donio pravilnu i zakonitu odluku.

Sve iznesene razloge iz prvostepene presude kao pravilne prihvata i ovaj sud, jer proizlaze iz provedenih dokaza, koje je prvostepeni sud cijenio savjesno i brižljivo i to svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, kako je naloženo odredbama iz člana 8. Zakona o parničnom postupku.

U postupku koji je prethodio donošenju osporene presude nisu povrijeđene odredbe Zakona o parničnom postupku na koje sud pazi po službenoj dužnosti.

Ostali žalbeni navodi za ishod spornog odnosa i ovog žalbenog postupka nisu od značaja, radi čega ih drugostepeni sud, saglasno odredbama iz člana 221. Zakona o parničnom postupku, neće posebno ni cijeniti.

Obrazloženo žalbu čini neosnovanom zbog čega je odlučeno kao u izreci ove presude, primjenom odredbi člana 226. Zakona o parničnom postupku

Predsjednica vijeća

Nina Makivić